

Tomáš Klička, Proměny autoportrétu ve fotografii českých intermediálních umělců 90. let 20. století

Bakalářská práce

Posudek školitelky

Tomáš Klička přistoupil k volbě svého tématu s velkou vážností a zodpovědností. V průběhu celé přípravy zpřesňoval a úžeji vymezoval svůj záměr, který zpočátku měl příliš široké obrysy. Výsledná podoba práce ve formě případových studií čtyř výrazných umělců, kteří v devadesátých letech ve své tvorbě originálním způsobem reflektovali téma fotografického autoportrétu, je opodstatněná. Soustředění na omezený počet autorů dal Kličkovi možnost soustředěné práce. Každý z nich totiž reprezentuje jiný, výrazně profilovaný přístup, a zároveň se žádný z nich neuzavírá do jedné ze zvolených kategorií, ať už jde o sociální tematiku, intimitu anebo identitu. Naopak, jako skutečně autentické osobnosti se žádnou z vytyčených kategorií nenechávají spoutat a pohybují se napříč žánry, v různých souvislostech. Vypořádat se s mnohvrstevnatostí materiálu tak, aby zůstaly čitelné hlavní zájmové sféry zvoleného tématu, bylo neobyčejně obtížné, a zároveň zcela klíčové pro zdar práce.

Klička pracoval se zaujetím, s neobyčejnou snahou o precizní vymezení pojmů a s důkladností v popisech konkrétních děl. Při analýze autorských projevů a jednotlivých projektů zvažoval jejich širší kontext, bezesporu nesehnání bylo za někdy minimalistickou a jindy naopak velmi spektakulární podobou prací odkrývat možnosti jejich významové interpretace. Klička se v tomto ohledu mimo jiné citlivě opíral i o řadu autorských výpovědí, ať už publikovaných, anebo podložených osobním setkáním, a snažil se s metodickou zdrženlivostí najít skutečné punctum tvorby, která ho zajímá.

Autor obsáhl velké množství obecně teoretické i speciální literatury. Z povahy tématu zaměřeného na soudobou uměleckou, resp. intermediální scénu vyplývá, že důležitým zdrojem mu byl rovněž internet. Práce je vybavena důkladnou obrazovou přílohou reprodukcí v podstatě všechny zmiňované projekty. Kličkovu práci pokládám za podnětný příspěvek k lepšímu pochopení české výtvarné scény v době, kdy se v našem prostředí teprve začínala etablovat nová média. Jeho výběr autorů pracujících s fotografií volným způsobem s přesahem do oboru performance a instalace a zároveň jistou „ruční prací“ ponechávajících fotografii náznak aury, která později s digitálním tiskem zcela vymizela, je zajímavý a vyhýbá se stereotypům. Oceňuji rovněž dobrou stylistickou úroveň práce.

Bakalářskou práci Tomáše Kličky plně doporučuji k obhajobě.